

ת"ד 5716/01/17 - מדינת ישראל נגד שמואל פינסוד

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה
ת"ד 17-01-5716 מדינת ישראל נ' פינסוד

בפני כבוד השופט בכירה אטליה וישקין
בעניין: מדינת ישראל
המאשימה
נגד
שםואל פינסוד
הנאשמים

גור דין

בקביעת מתחם העונש ההולם, העיקרון המנחה הוא עקרון ההלימה בין חומרת המעשה בניסיונו ומידת אשמתו של הנאשם ובין העונש המוטל עליו.

כאשר, מדיניות העונשה אמורה להרטיע מפני בוצע עבירות נוספות ולהעביר מסר ברור על מי שבתנהגותו פוגע בעורך החברתי שהינו פגעה בביטחון הציבור וסיכון המשתמשים בדרכו.

הנאשם הורשע לאחר שמייעת ראיות.

על נסיבות התאונה עמדתי בהרחה בגין הכרעת הדין.

מתחם עונשי נع בין 6 חודשים פסילה לבין 9 חודשים פסילה.

יש להציג כי קיימת חובת פסילה מינימלית של 3 חודשים בגין "חבלה של ממש" - שבר בכח יד וכן חובת פסילה מינימלית של 3 חודשים בגין נהייה לאחרו לפי תקנה 45 לתקנות.

מנาง נקט בידינו, כי מקום בו נאשם מודעה בטעותו ומקבל אחריות על שגתו - בית המשפט נהוג עמו בהתאם לגוזר את העונשה המינימלית האפשרית שהרי הנאשם היה בחזקת "מודעה וועוזב - ירוחם".

חזקת על אדם המכיר בטעוותו כי ינקוט במשנה זהירות לבלי ישוב ויבצע עבירות.

אמירה זו אינה ישימה לגבי הנאשם הניצב בפניו.

יצרה מכל, הסגנור בטיעוני לעונש מבקש כי בית המשפט יקבע שהיה צורך להגיע לשלב הסיכוןים כדי שהנאשם יוכל להשמי טיעוניו להקלת בעונש - איןני רואה עניין זה עין עין עם הסגנור המלומד.

עמוד 1

אוazonו של בית המשפט הייתה קריה לשמעו במסגרת טיעונים לעונש כל טענה שביקש הסגנור להשמיע עד לעניין שדה ראייה בעניין "שטחים מתים" ולשם ההכרעה בסוגיה זו - לא היה צריך להטריח את הנפגע בבית המשפט.

מן הרاءו היה שפצעתו של הנפגע תהיה לנגד עיני הסגנוריה קודם שעמדה על הטרחתו לעדות בעניין שלא חיב נוכחות!

אשר להשפעה העונשית של קביעות הכרעת הדין.

בעניין זה יש לקבוע כי המדבר ברף רשלנות גבוהה.

וiodges - לצורך הדגמת המצב המשפטי וניתוח התרחשות התאונה ציינתי בעמוד 6 להכרעת הדין "גם אם א Nie לטובתו של הנאשם, רשלנות כלשהיא של הולך רגל - לכל היותר המדבר ברשנות תורמת לעצם התרחשות התאונה, בכך אין כדי לבטל את אחוריות הנאשם לתאונה או להעביר האחריות על כתפי המעורב"

מדובר באמרה תאורטית ולא קביעה כל ממצא עובדתי פוזיטיבי בשאלת אחוריות המעורב.

אשר לרף הרשלנות קביעתי בעמוד 8 להכרעת הדין:

"אף בעניינו רשלנותו של הנאשם הינה בכך שטרם נסייתו לאחר לא עמד על קיומו של השטח המת ממנו יכול היו להגעה הולכי רגל, לא הבית לאחר באופן מלא לשני הכוונים, אלא לדבריו בעדותו, הבית לאחר רק דרך כתף ימין ולא הבית אך דרך כתף שמאל, הנמצאת הצד בו קיימ השטח המת וממנו הגיע הולך רגל.

ובנוסף אף אם לדבריו היה לו צפי שמעבר לפינה הכל יכול לקרות, היה יכול טרם נסייתו לאחר לעמוד את אשטו אשר ישבה לצד ברכב כדי לכוון אותו בנסיתו לאחר."

אדרבא -

מצאתי כי במהלך ניהול הנסיבות נחשפטי מפי הנאשם עצמו, לנسبות מחמירות אשר לא אזכיר בכתב האישום.

ה הנאשם היה מודע לפחות "שיטה מת" משדה ראייתו ולמרות עובדה זו, התעלם מן הסכנה הפוטנציאלית ובחר שלא להתבונן כלל לכיוון הסכנה ואף נמנע מהיעזר באשטו אשר הייתה זמינה לשמש כמכונת.

בקביעה העונש ניתן משקל לפחות לנאמר בטיעוני הסגנור, קשיי פרנסת הנאשם הזקוק לרשון נהיגתו לצורכי קיום משפחתו.

בנוסף, הפניה למצבו המיעוד של בנו הנזקק לטיפולים תומכים .

לקולא התחשבתי בכך שותק נהיגת הנאשם ממשמעותי, משנת 1982 ולחובתו הרשעה אחת בלבד.

יש לקוות כי השiego במתן גזר הדין, נתן לנאהם תקופת התארגנות ומציאת פתרונות תעסוקה וטיפול בלבד, בטרם הפקדת רישיון נהיגתו.

- הנני דנה את הנאהם לשלום קנס בסך 1800 ₪ או 30 ימי מאסר שיישא תמורתם.

הकנס ישולם תוך 60 ימים.

- הנני פוסלת את הנאהם מלכבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 5 חודשים.

ריצוי הפסילה נדחה עד 60 ימים.

- הנני פוסלת את הנאהם מלכבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים וזאת על תנאי למשך 2 שנים.

זכות ערעור חוק.

ניתן היום, ט"ז אדר א' תשע"ט, 21 פברואר 2019, בהעדר הצדדים.